

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVI. Constantini ad Eusebium epistola de conficiendis sacris Codicibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ΄.

Κωνσταντίνου πρὸς Εὐσεβίον, ἡ τοῦ Πάσχα λόγον ἱκανοῦντι.

Νικητῆς Κωνσταντίνου Μεγάλου Σεβαστοῦ, Εὐσεβίου.

Τὸ μὲν ἐγχείρημα μέγιστον καὶ πάσης λόγων δυνάμεως κρείττον, χρεῖσθ' ἡμῶν καὶ ἀξίαν εἰπεῖν, τί τὸ Πάσχα ἀνιλοῖται τε καὶ ἄρξῃ, λυσπελῆ τε καὶ ἐπίπονον τελεσθεῖαν, ἐρμηνεύοντα τὸν παρρησιόλογον τὸν ἡγεῖον, ἀνθρώποις ἀδύνατον καὶ ἀξίαν φράσαι, καὶ τοῖς νοήσαι δυνάστοις. πλὴν ὅμως ὑπερταμάσας σε τὸ φιλομαθείας τε καὶ φιλομίας, αὐτὸς τε τὸ βιβλίον ἀνέγνων ἀσμένως, ἡ τοῖς πλείοσιν οἷ γε τῆ φεῖν τὸ θεῖον λατρεία γησίου παρρησιόλογον, καθὰ ἐβελήθη ἐκδοθῆναι προετέταξα. σιωρῶν τῶν μὲν ὅσπερ θυμῶν τὰ τοιαῦτα ἴσα τὸ σῆς ἀξιοῦσας δῶρα λαμβάνοντες, σιωρῶν ἡμῶν λόγους εὐφραίνειν, οἷς ἀνάστερα φθασαυτὸν ὁμολογεῖς, προθυμῆν, θεῶντε γὰρ σε τὸ λόγος πρὸς τα σιωρήν παρρησιόλογον παρεμῶν ὅτι γε ἡ τὸν εἰς τὴν Ῥωμαίων τέρσας πόνους μετάρυθμῶντα γλώτταν, ὅτι ἀξίον ἡγεῖσθαι αἰ τῶν συγραμμάτων, ἡ τῶν πρὸς τὸν θεῖον δεικνύσιν, εἰ καὶ τὰ μαλιστατῶν καλῶν ἔργων ἡ τοιαῦτη ἐρμηνεία ὑφίσταται καὶ ἀξίαν, ἀδύνατος ἔχει. ὁ Θεὸς σε διαφύλαξοι ἀδελφεῖ ἀγαπῆς. τὸ μὲν (δὲ) φεῖν τε γράμμα, τοιοῦδε ἦν τὸ ἡγεῖν τῶν θεῶν ἀναγνωσμάτων ἐπιστολῆς, ὡδὲ πη φεῖν.

A

С А Р У Т XXXV.

Epistola Constantini ad Eusebium, in qua orationem ejus de Pascha laudat.

Victor Constantinus Maximus Augustus, Eusebio.

Arduum opus profecto est, & quod omnem dicendi vim superet, Christi mysteria pro dignitate explicare, & controversiam de Pascha, ejusque originem, & plenam laboris atque utilitatis consummationem decenter exponere. Nam res divinas ne ipsi quidem pro merito enarrare sufficiunt, qui eas cogitatione assequi valent. Verumtamen eximiam tuam doctrinam & studii contentionem equidem supra modum admiratus sum; legique librum tuum perlibenter; utque in multorum qui divinae religionis observantiam sincere profiterentur, manus ac notitiam perveniret, quemadmodum optaveras, mandavi. Cum igitur intelligas, quantam cum voluptate hujusmodi munera a solertia tua nobis oblata suscipimus, cura ut frequentioribus posthac sermonibus, quibus te innutritum esse profiteris, animum nostrum exhilares. Te vero currentem quod ajunt, ad consueta studia incitamus. Quippe cum non indignum operum tuorum interpretem qui ea in Latinum sermonem transferat, nactum te esse, tanta haec fiducia factis ostendat. Quamquam ejusmodi interpretatio, tam praeclearorum operum dignitatem consequi nullo modo potest. Divinitas te servet frater carissime. Et haec quidem hac de re ejus fuit epistola. De parandis autem divinis Codicibus ad Ecclesiasticas lectiones, ejusmodi literae fuerunt.

D

С А Р У Т XXXVI.

Constantini ad Eusebium Epistola de conscribendis sacris Codicibus.

Victor Constantinus Maximus Augustus, Eusebio.

In ea urbe quae a nobis nomen sortita est, divinam Servatoris nostri adjuvante providentiam, maxima hominum multitudo ad sanctissimam Ecclesiam sese adjunxit. Itaque cum cuncta illic maximum incrementum capiant, consentaneum in primis videtur, ut plures quoque in ea construantur Ecclesiae. Accipe igitur libenti animo id quod facere decrevi. Visum est enim id significare pru-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Κωνσταντίνου πρὸς Εὐσεβίον περὶ κατασκευῆς θεῶν βιβλίων.

Νικητῆς Κωνσταντίνου Μεγάλου Σεβαστοῦ, Εὐσεβίου.

Κατὰ τὴν ἐπάνυμον ἡμῶν πόλιν, τὸ ἡγεῖν Θεοῦ σιωρῶντος προνοίας, μέγιστον πλῆθος ἀνθρώπων τῆ ἀγιωτάτη ἐκκλησία ἀναβέβαιεν ἑαυτὸ ὡς πάντων ἐκείσε πολλῶν λαμβανόντων ἀύξησην, σφόδρα ἀξίον καταφαινεῖται, καὶ ἐκκλησίας ἐν αὐτῇ κατασκευασθῆναι πλείους. τοιγάρτοι δέδεξο προθυμότητα τὸ δόξαν τῆ ἡμετέρας προαιετοῦ. πρέπον

dentia tua, ut quinquaginta Codices A
 divinarum Scripturarum, quarum appa-
 ratum & usum maxime necessarium
 Ecclesie esse intelligis, in membranis
 probe apparatis, ab artificibus antiqua-
 riis venuste scribendi peritissimis de-
 scribi facias; qui & legi facile, & ad om-
 nem usum circumferri possint. Lite-
 re porro à nostra clementia missæ sunt
 ad Rationalem Diocesis, ut cuncta ad
 eorum Codicum confectionem neces-
 saria præberi curet. Tuæ erit diligentia,
 ut scripti Codices quantocius apparen-
 tur. Ceterum duorum publicorum ve-
 hiculorum usum auctoritate hujus epi-
 stolæ accipies. Sic enim quæ eleganter
 descripta sunt, ad conspectum nostrum
 commodissime perferentur: uno scilicet
 ex Ecclesie tuæ Diaconis id mini-
 sterium obeunte. Qui quidem ubi ad
 nos pervenerit, humanitatis nostræ ex-
 perimentum capiet. Divinitas te servet
 frater carissime.

C A P U T XXXVII.

Quomodo confecti fuerint Codices.

ET hæc quidem Imperator præcep-
 tit. Ceterum ejus dicta continuo
 opus ipsum excepit, cum nos in Volu-
 minibus magnifice exornatis terniones
 & quaterniones ad eum misissemus,
 quod ipsum altera Imperatoris respon-
 sio testabitur; in qua, cum forte ei nun-
 tiatum fuisset urbem apud nos Constania-
 m, quæ antea simulacrorum cultui
 addicta fuerat, impetu quodam sacro-
 sanctæ religionis impulsam, pristinum
 superstitionis errorem abiecit, gau-
 dere se & factum magnopere probare
 significavit.

C A P U T XXXVIII.

Quomodo Emporium Gazæorum, ob Christianismum urbis facta est & Constantia cognominata.

IAM tum siquidem in Palæstina urbs
 Constantia salutarem religionem
 amplexa, tum à Deo tum ab Imperato-
 re summi honoris prærogativâ decora-
 batur. Nam & civitatis nomen accepit,
 cum antea vicus esset; & pristinum no-
 men cum præstantiore vocabulo, reli-
 giosissimæ videlicet sororis Principis,
 commutavit.

Α καλεσάντη, τὸ δηλώσαι τῇ σὺν
 πῶς ἀνενήκοντα ζωμάτια ἐν δὶ
 καλασκεύοις, ἐναναγνώσαστε καὶ
 σὺν ἐμμελακόμισα, ἡ δὲ τεχνιτῶν καλλι-
 φων καὶ ἀκριβοῦς τὴν τέχνην ἴσως
 γραφῆναι κελεύσεας. τῶν θείων
 γραφῶν, ὧν μάλιστα τὴν τ' ἴσως
 χρῆσιν, τῷ τῆς ἐκκλησίας λόγῳ ἀνα-
 ναγνώσκεις. ἀπεσάλη ἡ γραμμάτια
 ἡμετέρας ἡμετέρας πρὸς τὸν τῆς
 καθολικόν, ὅπως ἅπαντα τὰ πρὸς
 αὐτῶν ἐπιτήδεια ἄσφαχθῆναι
Β ὡς ἄχιστα τὰ γραφῆναι ζωμάτια
 κδοσθέν, τῆς ἐπιμελείας ἔργον τῆς
 σελαί, καὶ γὰρ δύο δημοσίων ὀχημάτων
 εἰς διακομιδὴν, ἐκ τ' ἀδελφείας τῆς
 ἡμετέρας ἡμετέρας λαβεῖν σε
 μάλιστα τὰ καλῶς γραφῆναι, καὶ
 μετέωρον ὄψων ῥάστα διακομι-
 δηλαδὴ τῆς πληρέντος τῆς ἐκ
 κλησίας διακόνων ὅς ἐπειδὴν
 μᾶς, τῆς ἡμετέρας πειραθῆσαι
 ὁ Θεός σε διαφυλάξῃ ἀδελφῆ ἀγαπῆ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΖ.

Ὅπως αἱ βίβλοι κατιστάθησαν.

ΤΑῦτα μὲν οὖν βασιλεὺς διεκρίθη
 πῶς δ' ἔργον ἐπικολάθει τῷ
 πολυτελῶς ἡσκημένοις τεύχεσι
 πρὸς ἀδιαπεμψάντων ἡμῶν
 βασιλέως ἑτέρα ἀνιφώνησι
 ἡς πυθόμην ὡς ἡ παρ' ἡμῶν
 Κωνσταντινῶν, ἀνδρῶν ἐκτόπως
 δευδαιμόνων ἐστα-
 τερῶν, ὁ μὲν θεοσεβείας
 τῆς ἐμπροσθεν
 ἐβλήκεν εἰδωλικῆς
 πλάνης, χαίρει
 τὴν πρᾶξιν διδοῦν ἔχουσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΗ.

Ὅπως τὸ Γαζαίων ἐμπορίον, ὄψων τῶν χριστιανικῶν ἐκείνου Κωνσταντίας ὀνομασθῆται.

ΗΚωνσταντία τὴν Κωνσταντινῶν
 μὲν θεοσεβείαν, καὶ παρ' αὐτῶν
 βασιλεῖ πῆξ κρείττον ἦεν ἔτι.
 ἀποφανείσα ὁ μὲν πρότερον ἦν.
 ἡμετέρας ἡμετέρας
 ἡ τὴν προσηγορίαν, ἐπὶ
 ἡμετέρας ἀδελφῆς βασιλείας.

ΚΕΦ